

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Lukáš MATĚJÍČEK

Obor: ČJ - ZSV

Název práce v českém jazyce: Kulturní působení Ferdinanda Schulze v 60.letech 19.století

Název práce v anglickém jazyce: Culture influence of Ferdinand Schulz in Sixties of 19th century

Vedoucí práce: prof. PhDr. Dagmar Mocná, CSc.

Oponent práce: PhDr. Věra Brožová, Ph.D.

Bakalářská práce Lukáše Matějčka se záslužně zaměřila na osobnost Ferdinanda Schulze, postavu v české literární historii proslulou šíří svého záběru na poli literatury a množstvím organizačních aktivit usměrňujících v 2. polovině 19. století nejen dobový literární život, ale celek českého kulturního pohybu se záměrem etické a obecně kulturní kultivace české společnosti. Vzhledem k faktu, že dnes je Ferdinand Schulz v obecném povědomí vnímán hlavně jako konzervativní agens literárních sporů na přelomu 70. a 80. let, považuji za přínosné, že se autor práce se soustředil na počátky Schulzovy činnosti v 60. letech. Obraz dění v oblasti českého literárního života po nástupu ústavnosti totiž bývá často redukován, spojován jen s výraznými literárními tvůrci (Neruda, Hálek). Přehlušuje se tak činnost osobností, jejichž práce v organizačních strukturách masivně se rozvíjející spolkové činnosti a v recenzní i obecně osvětové praxi byla ve své době důležitá a ceněná. I dnes mnohé naznačuje pro další vnímání estetických pohybů literárního pole a jejich vnímání nejen v 19. století.

Interpretovat škálu Schulzových činností v jejich dobových kontextech je pro kandidáta bakalářství nesmírně obtížné; jistě také proto Lukáš Matějček zůstal u jejich evidence a základního popisu. Jako účinný a dostačující se tento postup ukazuje u prvních kapitol, dotýkajících se přes Schulzovu osobnost činnosti Umělecké besedy, popř. pokoušejících se rámcově mapovat pole dobové české publicistiky včetně vznikajících (a pro českou literaturu důležitých) kulturních revuí. Méně vypovídající je při reflexi Schulzových kritik domácí a zahraniční literární a dramatické produkce, či u jeho činnosti překladatelské: zde se autor bakalářské práce opírá o základní rámcové soudy soudobých i časově vzdálenějších autorit; předkládá zde vlastně další dobovou recepci Schulzovy činnosti, která by, podle mého názoru, již mohla být interpretačně více zohledněna. Podstatně více odvahy bych předpokládala u přístupu k textům Schulzových fejetonů, které již výběrem (a opakováním) motivů mohou podpořit obraz Schulzova tvůrčího autorského typu (sympatický je zde nárok ke komparaci s fejetony Nerudovými).

Odhlížím od drobných stylistických neobratností (s. 14: "kritiky vůči těmto autorům vyznívají kladně"), volby diplomatického přepisu citovaných textů (s. 28: "mahleur", "nemají ani oas"), domnívám se, však, že adept bakalářství by měl disponovat určitou základní znalostí literárněvědných termínů (na s. 28 se na čtyřech řádcích poněkud neobratně opisuje jev, spadající pod pojem "incipit").

Přes uvedené výhrady považuji bakalářskou práci Lukáše Matějčka za poctivou, zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

Dotaz pro autora: V čem vidíte největší Schulzův přínos dobové české kultuře?

V Praze dne .....

.....

Podpis